

[Iver Poulsen.]

vi har oplevet, og som den er sket i de to sidste menneskealdre.

Vi har også med tilfredshed bemærket sidste stykke i forslaget punkt 3, som lyder:

„Denne offentlige sociale grund sikring skal udformes på en sådan måde, at den danner det bedst mulige grundlag for, at borgerne gennem privat opsparing, forsikringer, arbejdsaftaler m.v. kan supplere den offentligt ydede grund sikring ud fra egne ønsker og behov.“

Heri ser vi nemlig et udtryk for, at forslagsstillerne ønsker, at vor sociale lovgivning skal have et virkelig socialt sigte, således at de handicappede, ulykkeligt stillede medborgere, der virkelig har brug for støtte, også får denne støtte i så rigt mål, at de får mulighed for at leve et værdigt menneskeliv og ikke skal føle, at de lever af en karrig understøttelse, der kunne give disse mennesker det forstemmende indtryk, at de er tilovers, at de er til besvær i det samfund, der har en ganske særlig, og man skulle også tro en særlig kær pligt til at lette tilværelsen for disse hårdt ramte medborgere, der ikke har deres før lighed, deres sundhed og deres arbejdskraft i behold og derfor er udelukket fra det daglige virke, der giver livet indhold for os andre.

Men samtidig forstår vi det lige citerede afsnit af forslaget således, at den sociale for sorg i øvrigt i væsentlig grad skal bygge på hjælp til selvhjælp-princippet; det er et princip, som de uafhængige anser for særdeles udmærket. Endvidere forstår vi, at de mennesker, der selv ønsker en yderligere sikring ud over den grund sikring, forslaget taler om, ikke blot får mulighed for en sådan sikring f. eks. igennem en opsparing, men at de også bliver opmun tret til selv at foretage en sådan yderligere sikring.

I øvrigt kan jeg tilslutte mig alle de tidligere ærede ordføreres udtalelser om, at vor sociallovgivning efterhånden har fået en så indviklet karakter, at en virkelig saglig kommissionsundersøgelse er nødvendig. Det synes de uafhængige også, men det eneste, vi kan gøre, er at give forslaget vore bedste ønsker med ind i det udvalg, som nu skal til at behandle sagen,

og vi håber, at udvalget vil give dette forslag en virkelig saglig og grundig behandling.

Socialministeren (Bundvad): De forskellige indlæg giver mig kun anledning til ganske få bemærkninger.

Jeg vil gerne sætte en streg under, at man fra forslagsstillerens side har sagt, at det ikke er hensigten med kommissionen at standse den sociale udvikling i øvrigt, at det ikke er hensigten heller at forringe standarden, og at kommissionen ikke skal være en socialpolitisk sovepude. Jeg føler trang til at understrege dette, og jeg håber, at disse tilsagn kan holde, indtil socialministeren en dag kommer med regningen.

Med hensyn til arbejdet i øvrigt vil jeg gerne sige, at der er jo en del i gang med forenkling. Det ærede medlem hr. P. E. Eriksen omtalte socialrådgivermødet i november måned på Hindsgavl, og det gav også socialministeriet anledning til at tage det spørgsmål op. Jeg har netop i min tale givet udtryk for, at det er nødvendigt at lave ensartede regler for rådgivningsarbejdet; vi kan ikke have nogen overlappning, der er kostbar administrativt og tyngende også for de familier, det drejer sig om. Det arbejde har vi allerede sat i gang, og jeg mener ikke, vi skal vente, til kommissionen er færdig, med at forenkle, hvis vi kan gøre det på vejen.

Det samme kan jeg sige til det ærede medlem hr. Poul Sørensen med hensyn til de spørgsmål, der blev rejst om arbejdsløshedskasserne, og som også det ærede medlem fru Grethe Philip rejste. Dette spørgsmål er allerede af arbejdsministeren taget op i et sagkyndigt udvalg. Det kan vel ikke være tanken, når virkelige problemer brænder på, at arbejdet med dem så skal gå i stå, fordi man agter at nedsætte en kommission om lovgivningens administration i øvrigt. Det arbejde går sin gang. Det samme gælder spørgsmålet om invaliderne, som flere af ordførerne har udtalt sig meget varmt til fordel for. Det udvalg, som arbejder med spørgsmålet i socialministeriet, afgiver en betænkning, og derefter må socialministeren komme med forslag, uanset om kommissionen er færdig med sit arbejde eller ej.

Det ærede medlem hr. P. E. Eriksen